Ч. 21. Субота 27 січня (9 лютого) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї, незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Рускі посли в парляменті. — З Болгариї.

Найважнїйшою справою парляментарною в тій хвили єсть вибір президента палати послів. Нинї зібрала ся палата на засїданє, на котрім має довершити ся вибір, а ще до послїдної хвилї не звістно, на кого має упасти вибір. Та справа до нинї так представляє ся: Досьвіди послїдних сесий доказали, що уряд президента палати послів в деяких обставинах, то достоїньство дуже прикре; отже нїяке сторонництво не вказує тепер більшої охоти старати ся о то, так дуже почестнє становище. Деякі сторонництва, як Коло польске, клюб центрум, Молодочехи, ухвалили просто не приймати представительства в президиї палати. — Передвчера зібрали ся провідники всіх клюбів нїмецких, з виїмком клюбу центрум, для обговореня справи президиї палати. Як доносять часописи, наставано на нїмецку партию народну, найсильнїйшу зі всіх нїмецких сторонництв, аби гажадала уряду президента для себе. Однак та партия відмовила тому жаданю і обстає при першій віцепрезидентурі, для котрої назначено бувшого віцепрезидента палати дра Прадого. Але здаєть ся, що нїмецке сторонництво в дїйстности готово би згодити ся на кандидатуру дра Прадого на президента палати, лише здержує ся з оголошенем того рішеня тому, бо вигляди вибору пос. Прадого не конче користні. Іменно Чехи виступають цїлком рішучо против тої кандидатури, а то не тільки против особи пос. Прадого, як радше против відданя становища президента якому небудь членови нїмецкої „солїдарности“, толкуючи свою опозицию тим, що можна надїяти ся вскорі наглячих нїмецких внесень в справі нїмецкого державного язика, а в часї нарад над тою справою буде дуже важною річию, хто єсть президентом палати і як толкує реґулямін. Ческа шляхта консервативна прилучила ся до погляду Молодочехів. Чехи хотїли би конче бачити президентом теперішного тимчасового президента, дра Вайгля, або кого із сторонництва центра, але др. Катрайн рішучо відмовив приняти вибору, кандидатура дра Фукса не має тепер вигляднів, а що до дра Вайґля, то як звістно, Коло польске ухвалило, аби нїхто з єго членів не приймав вибору до президиї палати. — Отже положенє дуже тяжке, а вчера ще деякі часописи висказували сумнїв, що на нинїшнім засїданю не буде міг відбути ся вибір президента, і що вибір той відложать до слїдуючого засїданя.

Про руских послів в радї державній пишуть: До ради державної увійшло 8 руских послів з Галичини, а іменно чотирох на основі консолїдациї Рускої Ради з Народною Радою і Народним Комітетом (Романчук, Кос, Яворский і Король), трех на основі програми Барвіньского (Барвіньский, Гладиловский і Мандичевский) і один кандидувавший на власну руку (Довжаньский) — отже взагалї о одного менше, як в попереднїй сесиї. В Буковинї стан остав як давнїйше, то є двох послів (Василько і Пігуляк). Разом отже війшло 10 руских послів до ради державної з Галичини і Буковини. — По переведеню виборів можна було нераз почути думку, що тепер вже чей всї рускі посли утворять один клюб і тим самим осягнуть якесь значінє. Але головна боротьба консолїдациї була звернена від часу її заснованя против п. Барвіньского і єго сторонників, так само при теперішних виборах до ради державної розвинула консолїдация москвофільска акцию против Барвіньского, а по виборах розпочали ся з того боку пильні заходи, щоби єго відокремити і тим способом показати сьвітови, що він стоїть один як палець. Що такі заходи відокремленя п. Барвіньского були і є, вказує статя „Галичанина“ на передоднї відкритя ради державної, в якій він дораджує чотиром консолїдацийним послам утворити окремий клюб, а до него переманити тих послів з ґрупи Барвіньского, котрі „тамъ тяготять ся“. Сю раду взяв собі до серця п. Романчук і запросив передовсїм буковиньских послів Василька і Пігуляка на нараду в четвер вечер. Однак чимало зачудував ся, коли буковиньскі рускі посли висловили думку, що найусьпішнїйше було-б коли би всї рускі посли утворили один клюб. Всякі закиди Романчука не помогли нїчого, бо п. Пігуляк, що лучше знає Галичину, як Романчук Буковину, зовсїм рішучо висловив, що все те, що Русини в Галичинї осягнули в останних 10 роках, треба приписати головно заходам Барвіньского, котрий так само пильно дбав про справи буковиньских Русинів і їх змаганя підпирав, коли тимчасом Романчук прямо відказав помочи Буковинцям (коли ще

---

14)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З англїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).*)

— Чого напєте ся? — спитав Езра.

— Що буде.

— Принесїть фляшчину конляку і трохи сельтерскої води — сказав Езра до кельнера — а відтак замкнїть двері і лишіть нас самих.

Коли напиток поставлено на столї, випив він склянку одним духом і налив собі другу. Майор поставив свою на ґзимс від коминка і навіть не скоштував. Оба старали ся мати при надходячій розмові ясну голову і кождий з них лагодив ся по свому до того.

— Скажу Вам, майоре, длячого я хотів з Вами поговорити — сказав Езра, отворивши насамперед нагло двері та подививши ся, чи хто не підслухує. — Мушу бути осторожним, бо то, що маю сказати, дотикає інтересів фірми. Я би за нїщо в сьвітї не хотів, щоби хтось крім Вас самих довідав ся о тім.

— Щож то такого, мої любі? — спитав майор з цїкавостию, а удаючи нїби то байдужного і покурюючи своє циґаро, споглядав на обкопчену стелю.

— Ви то знаєте, що в торговельних спекуляциях й найменший здогад якоїсь попередної інформациї може стати ся причиною страти многих тисячів.

Майор кивнув головою на знак, що він то признає.

— Ми наміряємо взяти ся до трудного підприємства — сказав Езра, і нахилив ся наперед, та став так тихо говорити як би шептав. — То таке підприємство, котре вимагає великої зручности і такту, а з другої сторони, як би оно було відповідно переведене, то могло би принести великі зиски. Уважаєте, що кажу?

Єго товариш кивнув знову головою.

— До того підприємства потреба нам аґента, котрий би в тім грав головну ролю. Той аґент мусить мати великі здібности а рівночасно мусить бути і чоловіком, на котрого би ми могли вповнї спустити ся. Розуміє ся, що ми не від того, щоби за такі прикмети добре заплатити.

Майор замуркотів на то, що нїби вповнї з тим годить ся.

— Мій тато — говорив Езра дальше — хотів ужити до того одного з наших людий. Ми маємо досить таких, що під кождим взглядом були би здібними до такого дїла. Але я був тому противний. Я сказав єму, що маю доброго приятеля, що називає ся майор Товія Клюттербук, котрий надає ся знаменито до такого становища. Я згадав єму, що Ви походите з роду старих сілезийских королїв. Чи не так?

— А вжеж, що нї! Мілезийских, панонку, мілезийских!

— Ах, так! Мілезийских. Ну, то на одно вийде!

— Зовсїм не на одно — сказав майор гнївно.

— Я хотів тим сказати, що то для мого батька на одно вийде. Він чей не знає ся на ріжницї. Отже добре, я розповів єму о Вашім походженю з високого роду та що Ви бували сьвітами, що Ви вояк і чоловік, котрий сьміло виступає та може позискати собі довірє.

— Ага! — відозвав ся майор мимо волї. — Дуже добре! Говоріть лиш дальше!

— Я розповів єму все — говорив Езра поволи — і вказував на то, що ті гроші, які він готов видати, лїпше би ужити для такого чоловіка, як для звичайного крамаря!

— Я не гадав, що Ви можете здобути ся на таку розумну гадку! — відозвав ся майор з одушевленєм.

— Я сказав єму, що можемо на то спустити ся, що коли Ви возьмете ся до того, то справа буде спочивати в знаменитих руках. Рівночасно мали би ми то вдоволенє, що тота значна сума, яку ми готові заплатити нашому аґентови, дістанесь в руки, котрі годні того.

— Значить ся, Ви не помилили ся! — замуркотів старий вояк.

— Отже Ви готові — сказав Езра, споглядаючи єму остро в очи — ставити ся до нашої розпорядимости, скоро би ми Вам добре заплатили?

— Не так скоро, мій друже, не так скоро! — сказав майор, виймаючи циґаро з зубів

*) В попереднїм фейлетонї на першій сторонї, в другім стовпци, в четвертім рядку з долини замість слів: „Я кажу“ — повинно бути: „Я не кажу“....

був головою руского клюбу в раді державній 1891—93). Найзавзятїйше против п. Барвіньского виступив Король, впевняючи, що Барвіньский нічого не зробив для руского народу. — Розуміє ся, що супротив такого остракизму буковиньскі посли мусїли заняти відрубне становище і консолїдаторам не повело ся їх переманити до себе, так само, як не повело ся їм і з польскими людовцями. — Тимчасом Барвіньский і его товариші відбули окрему нараду і утворили „Руско-народний Клюб". (Др. Довжаньский згодив ся на всї точки народовскої проґрами і також вступив до Руско-народного Клюбу) і прилучили ся до „Славяньского Центра", до якого війшла більшість Словінців і двох моравских Чехів.

Урядова часопись болгарского правительства виступаючи дуже рішучо против поголосок, немов би відносини між Болгариєю а Румуниєю були дуже напружені, що аж можлива була би між ними війна, каже, що саме в послїдних часах ті відносини завдяки теперішному президентови болгарского кабінету Петровови стали приязні. Доказом того єсть обставина, що перервані вже давнїйше переговори в справі македоньского комітету тепер знов ведуть ся і що правительство порішило вже розвязати той комітет.

Новинки.

Львів дня 8 лютого 1901.

— **Видїл „Філії руского товариства педаґоґічного в Станиславові"** запрошує уклінно П. Т. Членів товариства на другу конференцию, що відбуде ся дня 12-го н. ст. лютого (ві второк) с. р. о 4-ій годині по полудни в Станиславові, в комнатах „Рускої Бесїди" (ул. Собіского ч. 18). — На порядку дневнім: 1) „Гиґієна зубів", виклад др. Мих. Коцюби, з демонстрациями препаратів. 2) „Про виховане фізичне", розговори. — Вступ безплатний. Окремих запросин висилати ся не буде. *Від видїлу „Філії руского товариства педаґоґічного в Станиславові".*

— **Про пожар в Баку** доносять: Вечером дня 5-го с. м. згоріли зовсїм магазини нафти товариства Чорного моря і Каспійского, а горять ще положені на північ від них магазини, віддїлені значно від других копалень. Коли не настане нова експльозия, то здаєсь, що небезпечність вже виключена. Кілько згинуло людий, доси не знати, говорять одначе що кілька сот.

— **Дальматиньский мантїй а богата сторожиха.** Дня 1-го с. м. щез з Відня чоловік, котрий називав себе „дальматиньским властителем більшої посїлости", а котрий витуманив від жінки, котрій обіцював, що оженить ся з нею, 24.000 К. Чоловік той називає ся Йосиф Турина і походить з Йблянача в Хорватиї, а пошкодована єсть сторожиха Анна С. Турина пізнав ся зі сторожихою ще в 1898 р. Хоч жонатий, говорив він, що він вдовець і що має велику маєтність на однім з дальматиньских островів, та що хоче знов оженити ся і сподобав собі Анну С. Сторожиха все ему вірила і за кождий раз давала ему грошій, скоро він лиш того зажадав; їй здавало ся, що она вже властителькою посїлости на дальматиньскім острові. Давала ему гроші на піднесене господарства, на закупно виноградників в Дальмациї а навіть справляла ему в дарунку одїне, біле та всїлякі дорогоцінности. Досить, що Турина витуманив в той спосіб від сторожихи 24.000 К та був би може ще й дальше туманив, аж сторожиха переловила лист правдивої жінки Турини, котра єсть крамаркою в Йблянячи. Аж тепер побачила она, що дістала ся в руки мантїя і дала знати на полїцию, але Турина щез тимчасом з Відня без слїду.

— **Статистика огнів в Галичині.** В 1900 р. навістило наш край 795 огнів, що знищили 2.078 домів мешкальних, 2.439 забудовань господарчих, 25 заведень промислових, 1 церков, а 6 людий утратило при огни жите. Загальна шкода виносить 8.863.075 кор., обезпечена на 3,458.982 кор. Причиною огню було: в 55 случаях підпал, в 93 неосторожність, в 29 зла будова, в 31 грім, а в 587 не дійшли причини.

— **Межи устами а краєм чарки....** Як то чоловік не знає, коли і де его смерть захопить. В норвескім домі курацийнім Гольменколен коло Християнії відбував ся сими днями у великій сали пир. Всї були веселі і забавляли ся в найлїпше. Як-раз підношено тоасти. На пирі був і професор з Упсалї Нордлюнд, загально поважаний і люблений доктор з своєю молодою жінкою. По тоасті піднесенім в его честь, він встає, щоби подякувати і в хвили, коли зближає край чарки до уст, блїдне як смерть, випускає чарку з рук і паде на землю. Присутні лїкарі прискочили зараз на поміч, але показало ся, що вже нема ради. Нордлюнд помер на удар серця в 45-ім році житя. Смерть захопила его як-раз межи устами а краєм чарки. Жінка померного зі страху хора, і дістала страшної хороби нервової.

Телеґрами.

Відень 8 лютого. Директор семинарії учительскої в Сокали др. Іван Матіїв іменований краєвим інспектором шкільним, а міністерство приділило его до служби при краєвій раді шкільній.

Відень 8 лютого. Утворив ся тут клюб т. зв. „Славяньске центрум" і вчера відбуло ся перше засїдане того клюбу. — На кандидатів до президентури палати послів висувають послів Прадого, Феттера і Фукса.

Відень 8 лютого. Молодочехи наміряють поставити в палатї внесене в справі реґуляміну палати. — Трудність вибору президента стаєсь причиною такого заколоту, що здаєсь, як би не було виходу з прикрої ситуациї.

Утрехт 8 лютого. З нагоди вінчаня королевої зроблено президентови Крігерови велику овацию. Коли підчас походу показав ся у вікні музика заграла гимн трансвальский, а товпа підняла грімкі оклики в честь президента.

Льондон 7 лютого. Правительство анґлійске рішило ся висилати ґенер. Кіченерови до Трансвалю ще 30.000 кінноти.

і випускаючи хмару синього диму. — Насамперед скажіть, чого хочете від мене, а відтак я Вам скажу, чи пристану на то, чи нї. Ось менї приходить на гадку Джіммі Бакстер з Тексасу....

— Повинє би той Джіммі Бакстер на шибеници! — крикнув Езра нетерпеливо.

— Вже й повинє — сказав на то майор спокійно. Его повісили за крадіж коний в роцї 66. Але говоріть дальше. Вже не буду Вам перебивати, аж скінчите.

Езра набравши відваги став розвивати дальше плян, від котрого завислїа судьба фірми Джірдльстонів. Не згадав ані словечком про руїну або небезпечність, анї також о причинах які спонукали ту спекуляцию. Противно, він розповідав, що стан фірми єсть знаменитий і що то, на що они хотять пустити ся, єсть попросту лиш маленьким дїлом їх інтересів, по правдї сказавши більше для розривки як в поважнім намірі. Але зазначив той факт, що згадана сума, хоч мала для фірми, єсть в очах других людий дуже велика. Моральної сторони підприємства Езра зовсїм не тикав. Говорити о тім перед таким чоловіком як майор уважав він зовсїм за непотрібне.

А коли Ви, майоре — кінчив він — готові нам дати Ваше імя і Ваш талант до успішного переведеня нашої спекуляциї, то фірма готова щедро Вам за то заплатити. Кошти подорожи і инші видатки заплатять ся Вам, розуміє ся, так як пристало. Ви поїхали би пароходом до Петербурга, в такім случаю, як би ми вибрали Уральскі гори місцем видуманого відкриття. Як чую, то на сих кораблях грають високо, а при Вашій звістній зручности прийде ся Вам легко використати подорож і під сим взглядом. Ми обчисляємо, що Вам прийде ся побути в Росиї що найбільше яких три місяцї. З взглядненєм всїх обставин уважає фірма за відповідне, забезпечити Вам 250 фунтів, суму, котра би ще була підвисшена на 500 фунтів, наколи би все добре удало ся; під тим розуміємо очевидно повний успіх, яким імовірно Ваші заходи увінчають ся.

Коли би хтось третий був в комнатї підчас тих довгих пояснень молодого купця, і коли би той хтось умів добре спостерігати, то був би в поступованю майора добачив всїлякі особенности. З початку розмови можна було уважати его за правдивий модель і тип чоловіка вельми статочного і поважаного. Але в міру того як плян розвивав ся, почав старий вояк чим раз сильнїйше тягнути дим із свого циґара, аж виходила з него сїра хмара диму, крізь котру тлїючий кінчик гаванни сьвітив ся як би метеор. Від часу до часу погладив ся по круглім лици як то робив звичайно, коли був чогось роздразнений. Відтак став неспокійно кидати ся на кріслї, відкашлював голосно і ще в инший спосіб показував свое роздразненє, але Езра Джірдльстон уважав то все за нехибні докази того, що він припускав і по котрих він пізнавав незвичайну цікавість старого вояка, котрий ніби то хотів ще більше довідати ся о тім щастю, яке так несподївано на него впало.

Коли молодий мужчина скінчив, встав майор і станув собі коло комина. Его широкими грудьми носило а своїм тяжким тїлом подавав ся то наперед то взад.

— Скажіть менї виразно — відозвав ся він — так, щоби я Вас ясно зрозумів.

— А вжеж — сказав на то Езра затираючи собі руки з радости.

— Ви були так ласкаві натякнути менї, що я міг би на кораблї обрабувати других людий, котрі їхали би зі мною?

— Значить ся, коли би Ви уважали, що то оплатить ся.

— Зовсїм добре, коли буду уважати, що то оплатить ся. А відтак маю сухим путем поїхати в якісь гори....

— В Урал!

— А там маю удавати, що я там відкрив якісь диямантові поля і маю моїй історії надати значіня тим фактом, що я чоловік доброго роду та ще й тим, що буду показувати кілька нешлюфованих диямантів, котрі маю забрати з собою звідси з Анґлиї?

— Зовсїм так, майоре — сказав Езра заохочуючи его.

— Опісля маю тую брехню зателеґрафувати або написати до Анґлиї, щоби Ви єї відтак подали до ґазет?

— То погане слово — докинув тут Езра. — Скажім лїпше то справозданє. А справозданє, як знаєте, може бути правдиве або неправдиве.

— А то справозданє — говорив майор — як Ви того сподїваєте ся, так вплине на торг, що Ваш батько і Ви будете могли купувати і продавати в такий спосіб, що розбогатієте, а других людий позбавите їх гроший.

— Ви умієте представити то в трохи красний спосіб — сказав Езра з вимушеним усьміхом; — але гадку Ви добре зрозуміли.

— Я маю, ще й иншу гадку — крикнув старий вояк, котрого вже взяла була пристрастна злість. — Я маю таку гадку, що як би я був яких двайцять лїт молодший, то видів би, як би Ви вилетїли крізь вікно, мій молодий пане Джірдльстон. Направду, я би научив Вас, як ставати з таким предложенєм перед чоловіком, в котрого жилах синя кров, Ви падлюко!

Езра кинув ся на кріслї. Він був поверховно спокійний, але очи сьвітили ся єму несамовито а лице єму аж пожовкло.

— Отже Ви не хочете того зробити? — промовив він на силу.

— Зробити! Чи гадаєте, що чоловік, котрий через двайцять лїт носив червоний мундур Єї Величества, готов би таким обманьством валяти собі руки? Я Вам кажу, що не зробив

Рим 8 лютого. В Авеціно арештовано якогось анархіста, при котрім знайдено папери наводячі на слід заговору против кн. Абруцців.

Гаґа 8 лютого. Відбуло ся вінчане королевої Вільгельміни з кн. Генрихом Мекленбурґским. По полудни поїхали молоді до замку Гетльо.

Переписка зі всіми і для всіх.

Просимо не присилати ані марок листових, ані карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

РВС.: З матурою можна вступити до дирекциї фінансової на практику у відділї рахунковім; иншї відділи вимагають скінчених наук правничих. Практикант рахунковий мусить зложити іспит рахунковий перед комісиєю при ц. к. Намістництві, а ті що перебувають у Львові суть обовязані ходити на виклади з рахунковости на університеті. Кандидати з провінциї суть увільнені від викладів. О посаду практиканта треба старати ся при краєвій дирекциї скарбовій у Львові і туди вносити подане, до котрого треба приложити: сьвідоцтво матури, метрику, сьвідоцтво моральности і доказ, що має ся удержане або т. зв. реверс сустентацийний. Адютум можна одержати в міру того, як хто опорожнить ся, а сталу посаду по іспиті і в міру того, як яка опорожнить ся. — О практику на почті треба подавати до краєвої Дирекциї почт і з матурою можна старати ся або о практику на урядника маніпуляцийного або також у відділї рахунковім, де також треба іспиту з рахунковости. Для кандидатів на урядників маніпуляцийних відбувають ся курси від жовтня до цьвітня, а відтак складає ся іспит. На час практики треба мати також своє удержане. Можна також старати ся о допущене до практики на експедитора при якім небудь уряді почтовім на провінциї і зложити іспит експедиторский а відтак по відбутю курсу почтового старати ся о посаду урядника маніпуляцийного. До подання треба предложити: сьвідоцтво матури, метрику і сьвідоцтво моральности. Вигляди і тут і там не великі, бо брак висших студий. Практика безплатна тревает аж до того часу, доки не зложить ся іспиту і не одержить ся посади. — **Ада з Ув.:** Ризи церковні для обох обрядів виробляють і продають у Львові фірми: Михайло Димет, Ринок і Вінкент Кучабіньский, ул. Коперника ч. 2. — Також в Самборі тов. „Ризниця" а в Тернополи фірма Стахевича. — **М. К. з Кл.:** Поки що не можемо ще відповісти, бо трудно о специялістів, котрі би то знали. — **Ів. Д. з Кіцманя:** Шкода було би Вашого труду і видатків, бо Є. В. Цїсар в справах судових не рішає і не може рішати. Суд єсть судом і має свої інстанциї; коли суд першої інстанциї після Вашої гадки несправедливо Вас судив, то треба було зараз відкликати ся до висшого суду. Треба було справу здати на якогось адвоката. Коли же Ви приймили вирок і відсиділи кару, то Вам і сам Єго Величество Цїсар не відойме тої кари. Впрочім ми не знаємо що і як та коли було. Найлїпше порадив би Вам адвокат. То лиш можемо сказати, що Ваша їзда була би безуспішна. — Очевидно, що треба би знати по німецки, бо як би Ви там розмовили ся? — **Незабудька:** Як люди задивляють ся на кокетку і що о нїй говорять? — По найбільшій части зле і кажуть, що она накидає ся, хоче конче приподобати ся. Кокеток загально не люблять, женщини (тихцем сказавши може чи не із заздрости) ще може більше, як мужчини. Але суд о кокетках буває дуже часто несправедливий. Бо насамперед єсть то річ зовсім природна, що одно другому стараємо ся приподобати ся. Та й межи мужчинами, можна сказати, суть „кокети", але їм того не беремо за зле длятого, що мужчинї вже з єго природи належить ся право, шукати собі пари, хоч би й накидувати ся; длятого у них тої кокетериї звичайно не видимо, а навіть по правді она єсть рідка. Від женщини же вимагає ся, щоби она давала ся вибирати а не щоби виходила почин до вибору. Але нераз буває так, що панночку з трохи живійшим темпераментом, трохи сьміливійшу і говірливійшу окричать зараз всї найнесправедливійше кокеткою, а то бодай чи не із заздрости. Панна з живим темпераментом, розумна, сьмілива і говірлива подобає ся мужчинам, особливо потяжким (флеґматикам) і несьміливим, бо они знаходять в нїй то, чого їм бракує, видять в нїй доповнене своєї вдачі і радо горнуть ся до неї, старають ся єї собі позискати. Другі кажуть тогди, що панна „кокетка", скокетувала собі когось, хоч то стало ся в найневиннїйший спосіб і нераз панна може й не конче тому рада, котрого скокетувала. Така, що так скажемо, природна кокетерия, єсть навіть потрібна для панни; она повинна старати ся о то, щоби подобала ся, бо то може рішати о єї щастю (але на жаль, нераз і о нещастю! — Та що вдіяти, коли так вже єсть на сьвіті, що щастє ходить з нещастєм в парі.) Розумний мужчина навіть від своєї жінки буде вимагати того, щоби она старала ся єму приподобати ся, а розумна буде то й робити, бо тим більше зможе привязати мужа до себе. Отже, як кажемо, кокетерия в міру, природна, єсть потрібна. Але надмірна кокетерия, така, котра силоміць старає ся когось притягнути до себе, котра накидає ся по черзї, і без виїмки то одному, то другому, котра шукає кождої пагоди і уживає всїляких средств, навіть і пересади в строю та прикрасї (здорове гарне личко обсипує пудром, малює ся та причорнює брови і т. п.) єсть і погана і сьмішна. Як-раз такої кокетериї розумні мужчини боять ся і ловлять ся на ню хиба дуже молоді не богато мислячі. — 2) Зависить від того, хто єсть той мужчина, котрий посилає карту з видами. Коли то добре знакомий, приятель, чоловік поважний і статочний, то панночка може таку післати, але треба уміти вибрати відповідну карту і бути осторожною в словах. А поправді розумні люди не повинні посилати собі таких карт, бо то мода, котра робить непотрібний видаток а з котрої гроші ідуть в чужі кишені. — **О. в Зб.:** Покищо можемо то лиш донести, що іспит можна здавати лиш перед комісиєю в Празї або у Відни, бо у нас такої нема. Дальше що треба знати конче гру на фортепянї і на скрипці, композицию, історию музики і практичний спосіб уділюваня лекций. — **С. в Кологурах:** Може придасть ся: Склад роверів „Гелїос" і варстат направи Казимира Пухальского, ул. Крута 5. — (Дальші відповіди пізнїйше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденцийних до відповіди).

би того за ніякі гроші в сьвіті. Чуєте, Джірдльстон, я Вас знаю, але Ви мене не знаєте!

Молодий мужчина сидів мовчки на своїм кріслї; єго лице все ще було якесь погано жовте, а очи сьвітили ся таким самим диким виразом. Майор Товія Клюттербук стояв коло стола, подавшись наперед, так, що міг сперти ся на него руками, очи із гніву аж виступили були єму на верх, а єго рідке сиве волосє аж їжило ся на нїм.

— Яким правом сьміли Ви приходити до мене з таким предложенєм? Я не хочу уважати ся за сьвятого, Бог сьвідком, що нї; але я чей ще маю якієсь засади і хочу їх держати ся. Одним із правил мого житя було завсїгди не мати нїколи ніякого дїла з шибениками і длятого мій молодий друже, наші дороги будуть від нинї розходити ся. Бо що правда! Я не дуже строго поступав в житю, але „десь треба поставити границю", як казав мій приятель Черлей Монтаїє від індийскої кавалериї, коли підскубував свого тестя. А я ставлю єї коло Вас.

Коли майор так торжественно говорив, сидів Езра і споглядав з якоюсь дивною злостию па него. Уста єму аж побілїли були з роздразненя, а на чолї набігли жили. Молодий мужчина був звістний яко боксер і був би дорівнав кождому фаховому боксерови в Льондонї. Старий вояк не дав би був собі ради з єго руками. Коли же майор взяв капелюх і хотів вийти, схопив ся Езра і засунув двері із середини. — То таки варто пять фунтів в полїцийнім судї — замуркотів він сам до себе а затираючи собі свої великі руки, на котрих сьвітили ся перстенї, приступав до свого товариша звісивши голову в долину та підходячи поволи і нїби закрадаючись як дикий звір. Якась несамовита лютість виднїла ся в єго зачіпцї, мов би хотів натішити ся безрадностию своєї жертви і дати їй час зміркувати своє положене, заким на ню кине ся.

Коли то було єго наміром, то єму зовсїм не удало ся осягнути пожадану цїль. В тій хвили, коли майор спостеріг єго рухи, випростував ся, як був високий, мов би виступив до паради, а сягнувши під полу свого довгого сурдута витягнув з кишенї малий блискучий інструмент, котрий наставив молодому купцеви просто до єго голови.

— Револьвер! — вистогнали уста Езри і він відскочив взад.

— Нї, звичайний пістолет — сказав майор як найспокійнїйше. — Я навик носити єго при собі, ще коли був в Кольорадо, та й доси ношу. Не можна знати, коли єго потреба.

Коли він то говорив, держав все ще темне дуло свого пістолєта вимірене з близька в саму середину чола молодого мужчини та водив ним за кождим єго рухом так певною рукою, як би она була зелїзна.

Езра не був трусом, але таки не важив ся рушити ся і не знав, що робити. Но, — крикнув майор остро по войсковому — відсуньте засувку в дверох!

Молодий купець кинув оком на грізне, почервонїле лице свого противника, а відтак на погану чорну точку вимірену против него. Він схилив ся і відсунув засувку.

— Тепер отворити двері! Коли в сїй хвили не зробите того, то буду мусів виверттїти Вам кулею діру в голові. Не Ви перший будете, котрого убю, та може й не послїдний.

Езра зараз отворив двері.

— Тепер ідіть наперед на улицю.

(Дальше буде.)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

АНТІН РУЛЬФ

позолотник

виготовлює золоченя **престолів і іконостасів по церквах,** як також відновлює старі рами і виготовлює всї в обсях золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківска ч. 10.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий приймає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся приймає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, нове.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Аґенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).